

напрасно. Слѣдовательно, кой може да п-ла прѣстенять? — Слѣдъ дългитѣ тѣя разговоры; отыде си, като ги остави въ крайно смѣщеніе. — « Отче какъвъ ли конецъ ще приѣмне това? из-выка Марія, коя ли ще ни е честъта? Увы ! Ако угрожающитѣ ни наказаніята ся струваха само яа главата ми, щехъ да ги притѣрпя безропотво, но всичкото що мя безпокой е мыслъта, че и ты споредъ мене може дѣ теглешъ. »

« Уповай ся на Господа и небой ся отъ нищо, отговори старецъта. Безъ волята Господня нито косъмъ отъ главитѣ ни ще падне ; нашата участь выси на рѣцѣтъ му. Що искаме повече? стига да не бѣдешъ страшлива. Бѣди всякогда привержана на истината и каквито заплашуваніята и убѣщаніята ти направятъ, внимавай да не направишь нѣщо противно на свѣстьта си, и въ глѣбинитѣ тъмничны ако тя хвърлятъ ще бѣдешъ спокойна защото не си направила нѣщо противно ѳ.

« Безъ съмнѣніе ще додаты да ни раздѣлятъ любезная Марію, баща ти не ще може да тя раз-стѣшава вѣке, но вдигни очитѣ си къмъ небесный Отецъ, и проси отъ него доказваніе на левин-ността ти, койшто никой неможе да ти отнеме. »

Блѣснаха ся вратѣтъ съ сила и ся отвори-ха. Сѣдіята (Juge-instructeur), писаряи много при-дверницы (huissiers) влѣзоха въ стаята. Марія из-крыща и ся хвърли на вртѣтъ на отецъта си. Раз-дѣли ги, извыка съ яростенъ погледъ сѣдіята. Мо-мичето да ся врѣжи съ вериги, и да ся хвърли въ